

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Број:

10/5-102

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Датум:

07.10.2015.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Проф. др Лена Петровић
2. Проф. др Милица Живковић
3. Доц. др Милена Каличанин

2. Одлука Већа департмана за англистику број године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Ива Миодраг Стојићевић
2. Година уписа на мастер академске студије
2012/2013.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије англистике

III НАСЛОВ – МАСТЕР РАДА:

Meeting the Other - versions of identity in Dorris Lessing's The Grass is Singing, Arundhati Roy's The God of Small Things and Wongar's Walg : (Сусрет са другим: Верзије идентитета у романима Трава пева, Бог малих ствари и Валг)

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Понуђени рад под насловом *Meeting the Other - Versions of Identity in Dorris Lessing's The Grass is Singing, Arundhati Roy's The God of Small Things and Wongar's Walg* : (Цирем са другим: Верзије идентитета у романима *Трава пева*, *Бог малих ствари* и *Валг*) *sadrži 73 stranice kucanog teksta na engleskom jeziku i obuhvata sledeće delove:*

TABLE OF CONTENTS

dva apstrakta, na engleskom i srpskom, (1-4);

pet glavnih delova teze čine

I INTRODUCTION: IDENTITY AND LITERATUR (5-14);

II THE GRASS IS SINGING (15-32);

III THE GOD OF SMALL THINGS (33-49),

IV WALG (50-67)

V CONCLUSION (68-71); i

LITERATURE (72-73)

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет истраживања изложеног у мастер раду Иве Стојичевић чине три романа савремене англофоне књижевности: *Трава пева* јужноафричке добитнице Нобелове награда Дорис Лесинг, *Бог малих ствари* индуске књижевнице и активисткиње Арундати Рој, и *Валг*, први део тзв. Нуклеарне трилогије аустралијског писца српског порекла Б. Вонгара. Уз све локалне разлике које се односе на географско и социјално окружење – јужноафрички апартејд, кастинска Индија у раном постколонијалном периоду, и Аустралија у доба нуклеарних тестова и њима условљеног појачаног прогона Абориџана - романи повезује, како кандидат Ива Стојичевић истиче у својом апстракту, заједничка тема другости, односно расног, класног, сексуалног и родног идентитета. Чињеница да су у сва три романа наратори, односно приповедачка тачка гледишта, женски ликови додатно налаже да се поменута питања размотре не само са историјског становишта колонијалних идеологија већ такође из наднационалне и трансисторијске перспективе патријархалне културе. Стога се у првом уводном делу мастер тезе, након дефиниције идентитета као функције односа са другим, Ива Стојичевић, позивајући се на увиде антрополога, социолога, и књижевних критичара, фокусира на начине на који се неприродно устројство патријархалне културе, засноване на премиси неједнакости, успоставља хијерархиским односима сопствености, или истоветности наспрам другости, и брани и обнавља прописивањем задатих и по овом општем моделу произведених сексуалних, расних, класних идентитета, позиција и улога.

Руководећи се претпоставком Л. Трилинга о субверзивној улози литературе, односно о тенденцији модерне књижевности да критички преиспита, оспори и ревидира идеолошке концепције јаства доминантне културе, Ива Стојичевић у наредна три дела тезе приступа компаративној анализи поменута три романа. Поређења, односно успостављене аналогije и контрасти у почетним егзистенцијалним позицијама три

јунакиње, изборима које чине и њиховим исходима имају за циљ да мапирају идеолошке границе бића и утврде могућности трансгресије којим појединац а пре свега жена, у постколонијаном, тзв. мултикултуралном окружењу стварно располаже. Док отпор прописаном идентитету и могућност да у друштвено табуисаној вези са црним надничарем оствари аутентичнију егзистенцију код беле јужноафриканке из романа *Трава пева* остаје у домену подсвесног и непрепознатог, и на крају се испољава се као самоубилачко лудило, индуска јунакиња из романа Арундати Рој на исти начин, животом, плаћа своју потпуно освешћену и прихваћену, кроз љубав стечену креативну другост. Да између те две наизглед подједнако трагичне судбине постоји огромна разлика, Ива Стоичевић доказује позивајући се на Фројдову односно Трилингову тезу о ослобађајућој улози коју смрт као биолошки уграђена алтернатива дехуманизацији може да има. Да то није једини облик отпора доминантној култури, кандидаткиња показује показује анализирајући избор Вонгарове јунакиње, која, хранећи се другачијом, у односу на европску и индуску патријархалну идеологију, супериорном, животу посвећеном абориџанском традицијом, у којој „друго“ никада није имало негативне асоцијације, успева да до краја следи своје стваралачке пориве и преживи. У петом, завршном делу тезе, Ива Стоичевић рекапитулира поменуте закључке, наглашавајући релевантност анализираних романа у контексту актуелне глобалне кризе друштва.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Определивши се за тему идентитета и другости, као и анализу дела Д. Лесинг, А. Рој и Б. Вонгара, Ива Стоичевић наговестила је занимљив и тематематски актуелан рад. Добитница Нобелове награде Д. Лесинг, најпознатија индуска ауторка и активни борац за друштвену правду, А. Рој, као и плодни писац и предани проучавалац абориџанске културе Б. Вонгар били су, и даље јесу, предмет обимних проучавања на универзитетима у свету, али и код нас, где су Вонгару посвећене запажене публикације и докторске тезе, а његова дела, укључујући Валг, преведена на српски, али нису до сада били довођену у везу у оквиру компаративних студија, мада имају много заједничког. Не само као 'постколонијални' писци, како истиче Ива Стоичевић са правом, већ и као конкретно отеловљење расног, односно идеолошког *другог*, о коме су иначе с талико емпатије писали. То се нарочито односи на Ројеву и Вонгара: као марксиста у американизованој Индији, односно српски досељеник у Аустралији, који је своју националну духовну традицију препознао у абориџанској, и преуевши име Вонгар, себе поистоветио са обе, ова два морално бескомпромисна аутора нису увек предмет добронамерних коментара, већ све безобзирнијег прогањања унутар интелектуане заједнице којој формално припадају. Ива Стоичевић није случајно уз њихова критичким духом надахнута дела изабрала за анализу и први роман Дорис Лесинг, много субверзивнији од њених потоњих, од непосредне политичке стварности све дистанциранијих романа, најавивши већ у овој почетној фази истраживања потенцијално оригинални допринос студијама постколонијалне културе и књижевности.

Анализе које је обавила и резултати до којих је дошла у великој мери потврђују очекивања Комисије. Мале измене, односно редукција, у избору секундарне литературе, за које се определила у договору са ментором, оправдане су и чине теоријски увод рада прегледнијим. Комисија се стога слаже да је примена Фромових, Алтузерових и Трилингових, као и увида Риаане Еслер, најзначајнијих аутора у оквиру коришћене секундарне литературе, те на њима заснованих прелиминарних дефиниција и почетних претпоставки у наредним поглављима логична и јасна, аргументација доследна и до краја спроведена, закључци утемељени, а рад у целини вредан и подстицајан прилог постколонијалним, феминистичким промишљањима идентитета, културе и књижевности.

2. КОНАЧНА ОЦЕНА –МАСТЕР РАДА

Мастер рад Иве Стоичевић под називом *Meeting the Other - versions of identity in Dorris Lessing's The Grass is Singing, Arundhati Roy's The God of Small Things and Wongar's Walg* : (Сусрет са другим: Верзије идентитета у романима Трава пева, Бог малих ствари и Валг) урађен је у складу са образложењем наведеним у пријави теме, садржи све битне елементе и задовољава све критеријуме предвиђене за академски рад ове врсте.

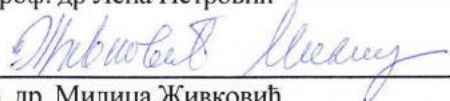
VI ПРЕДЛОГ:

На основу целокупне наведене оцене Комисија предлаже Већу да мастер рад Иве Стоичевић под називом *Meeting the Other - versions of identity in Dorris Lessing's The Grass is Singing, Arundhati Roy's The God of Small Things and Wongar's Walg* : (Сусрет са другим: Верзије идентитета у романима Трава пева, Бог малих ствари и Валг) прихвати а кандидаткињу позове на усмену одбрану.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Лена Петровић

Проф. др Милица Живковић

Доц. др Милена Каличанин